

18. juuni 2024

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-352/22

Generalstaatsanwaltschaft Hamm (pagulase Türgile väljaandmise taotlus)

Euroopa Kohus täpsustas oma otsuses, et liikmesriik ei või kolmanda riigi kodanikku tema päritoluriigile välja anda, kui talle on teises liikmesriigis antud pagulasseisund. Väljaandmistootlust menetlev asutus peab võtma ühendust pagulasseisundi andnud ametiasutusega. Seni, kuni viimati nimetatud asutus ei ole seda seisundit tühistanud ega ära võtnud, ei või puudutatud isikut välja anda.

[Pressiteade](#)

[Otsus](#)

18. juuni 2024

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-753/22

Bundesrepublik Deutschland (pagulasseisundi andmise otsuse toime)

Euroopa Kohus leidis, et kui liikmesriik ei saa jätta rahvusvahelise kaitse taotlust, mille on esitanud teises liikmesriigis juba sellise kaitse saanud taotleja, vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, sest esineb tõsine oht, et taotlejat koheldakse selles teises liikmesriigis ebainimlikult või alandavalt, on see liikmesriik kohustatud selle taotluse uuesti individuaalselt läbi vaatama. Ta peab siiski täielikult arvesse võtma teise liikmesriigi otsust ja selle otsuse aluseks olevaid asjaolusid.

[Pressiteade](#)

[Otsus](#)

20. juuni 2024

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-296/23

Dm-drogerie markt (biotsiidid)

Euroopa Kohus tegi otsuse seoses biotsiidide reklaamiga. Euroopa Kohus leidis, et Euroopa Liidu õigus keelab tähise "nahasõbralik" kasutamise, sest selline sõna on aga eksitav, mistõttu on õigustatud keeld kasutada seda toote reklaamis määruse nr 528/2012 artikli 72 lõike 3 tähenduses.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)

20. juuni 2024

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-540/22

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (ühe liikmesriigi ettevõtja poolt kolmandate riikide kodanike lähetamine töötamiseks muus liikmesriigis)

Euroopa Kohus leidis, et kolmandate riikide kodanikest töötajate puhul, kelle on liikmesriiki lähetanud teises liikmesriigis asuv teenuseosutaja, ei pea automaatselt tunnustama nende „tuletatud elamisõigust“ ei liikmesriigis, kus nad on tööle võetud, ega liikmesriigis, kuhu nad on lähetatud. Euroopa Liidu Õigusega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, milles on ette nähtud, et juhul, kui muus liikmesriigis asuv ettevõtja osutab esimeses liikmesriigis teenuseid, mille kestus on pikem kui

¹ Lühülevaates kajastatud lahendite kokkuvõtted põhinevad Euroopa Kohtu kodulehel avaldatud pressiteadetal. Vt ka https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7052/et/

kolm kuud, on sel ettevõtjal kohustus saada vastuvõtvast liikmesriigis elamisluba iga kolmanda riigi kodanikust töötaja jaoks, keda ta kavatseb sinna lähetada, kusjuures selle loa saamiseks on nõutav, et kõnealune ettevõtja annab enne nende teenuste osutamist teada teenustest, milleks need töötajad tuleb lähetada, ja et see ettevõtja edastab vastuvõtva liikmesriigi ametiasutustele nii elamisloa, mis on kõnealustel töötajatel ettevõtja asukohaliikmesriigis, kui ka töötajate töölepingud. Samuti ei ole Euroopa Liidu õigusega vastuolus liikmesriigi õigusnormid, milles on esiteks ette nähtud, et sellesse liikmesriiki lähetatud kolmanda riigi kodanikust töötajale väljastatava elamisloa kehtivus ei või mingil juhul ületada vaidlusaluste liikmesriigi õigusnormidega kindlaks määratud kestust, mis võib seega olla lühem, kui on vaja selle teenuse osutamiseks, mille jaoks töötaja on lähetatud, milles on teiseks kõnealuse elamisloa kehtivusaeg piiratud teenuseosutaja asukohaliikmesriigis huvitatud isikule antud elamis- ja tööloa kehtivusajaga, ning mille järgi tuleb kolmandaks elamisloa väljastamisel tasuda lõivu, mis on suurem kui liidu kodanikult seadusliku riigis elamise tõendi väljastamise eest nõutav lõiv, juhul kui esiteks ei ole selle loa algne kehtivusaeg ilmselgelt liiga lühike, et rahuldada enamiku teenuseosutajate vajadusi, teiseks on võimalik elamisluba pikendada, ilma et oleks vaja täita ülemääraseid formaalsusi, ning kolmandaks vastab see summa ligikaudu halduskulule, mis kaasneb niisuguse loa taotluse menetlemisega.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)